

poëzieCentrum

Stanka Hrastelj

---

5 • 5
1

versopolis

Stanka Hrastelj
1975
Sloveens / Slovene

5 • 5
1

2	DE GEUR VAN PAPIER	22	<i>De meetkunde was hem...</i>
4	SCENT OF PAPER	23	<i>One of his favourite...</i>
6	VONJ PO PAPIRJU	23	<i>Posebno ljuba pa mu...</i>
8	DE TIJD DAT JE RONDHANGT	24	<i>De voorwaarden waaronder hoop...</i>
9	TIME YOU SIT ABOUT LEISURELY	25	<i>The conditions under which...</i>
9	ČAS, KO POSEDAŠ	25	<i>Pogoji, pod katerimi upanje...</i>
10	HET GESPREK VAN JUDITH MET ZICHZELF, 'S AVONDS, IN HET DONKER	26	<i>Die dag was zijn...</i>
12	JUDITH'S MONOLOGUE IN THE EVENING DARKNESS	27	<i>On that day, he...</i>
14	JUDITIN POGOVOR S SAMO SEBOJ, ZVEČER, V TEMI	27	<i>Tisti dan mu je...</i>
16	<i>Iemand huren...</i>	28	<i>Ze zeiden: Laten we...</i>
17	<i>To hire somebody...</i>	29	<i>They said Let us...</i>
17	<i>Najeti nekoga...</i>	29	<i>Rekli so Pojdimo in...</i>
18	<i>Rupert vertaalde de Koran...</i>	30	<i>Een huurling. Ik huurde...</i>
19	<i>Rupert translated the Quran...</i>	31	<i>A mercenary. I hired...</i>
19	<i>Rupert je prevedel Koran...</i>	31	<i>Plačanec. Najela sem zasebnega...</i>
20	<i>Welke woorden heeft hij...</i>	32	<i>Ik gaf hem de...</i>
21	<i>These were the words...</i>	33	<i>I gave him a...</i>
21	<i>Katere besede je v...</i>	33	<i>Dala sem mu seznam...</i>
		34	<i>Vertel eens, wat was...</i>
		35	<i>Tell me, what was...</i>
		35	<i>Povej, kako je z...</i>

DE GEUR VAN PAPIER

Regen ruikt naar papier,
net als Black Jeans van Versace, dus
lees ik vandaag en schrijf, schrijf
en lees en leer ik te leven,
hoewel dit niet vergelijkbaar is
met de veranderingen die maart brengt
of met de overtuiging van Aleš, dat hij een goede minnaar is,
wat de jongens begonnen te geloven.
Ik stap het papier binnen net als in Rome,
op blote voeten over de Rubicon, op bevel van Fellini,
ik glijd af van de bladzijden net als een regenboog,
ik geloof dat er ook peper
in het parfum zit, maar mannen ruiken niet
naar peper noch naar papier
iedereen gebruikt die oude saaie Old Spice
en denkt dat een kaars aansteken een obsessie is
voor romantiek.
Onnodig te zeggen dat ze over een vrouw niets weten,
er waren er slechts een paar die iets over vrouwen wisten:
Andrej Rubljev, Peter Abelard en Johannes de Doper.
Trouwens, wat weet je over iemand anders?
Laatst heb ik alle kaarsen aangestoken die ik had gevonden,
deed een rok aan en bond een sjaal
met franjes en kleine schelpen rond mijn heupen
en danste een buikdans.
Maar het gaat niet om de romantiek, bekende mijn man
en las voor uit een tijdschrift
De baarmoeder verlangt geen kind, maar de fallus.
Wat weet je over iemand anders?
Woorden laten niet helemaal zien wie we zijn, noch de acties,
het feit dat je in onze bibliotheek geen Seferis
kan lenen zegt misschien heel veel,
maar misschien toch helemaal niets.
De bibliothecaris heeft me Richard Burns in de handen geduwd
en omhelsde me met zijn ogen Dit zal je net zo goed redden,
dan neem je ons met je mee.
Uit de wereldliteratuur willen ze het boek der boeken
samenstellen, Pentateuch willen ze ruilen
voor de Grička vještica, Het Boek van Jozua voor American Psycho,
Rechters voor De naam van de roos
enzovoort tot aan de Apocalyps.

De tijd om de Bijbel en de Koran te lezen is voorbij,
het jodendom en het manicheïsme zijn oud geworden,
de leringen van Christus hebben flexibiliteit verloren.
Ik eis niet veel, zei Richard Burns,
Ik eis niet veel, enkel een gewoon wonder.
Vandaag lees ik en schrijf, schrijf
en lees en leer ik te leven,
ik raak de boeken aan net als een scherp mes,
dankbaar geven ze dezelfde mate terug
hoewel er geen grote gebeurtenissen plaatsvinden,
geen Ophelia in het wit, alleen een piepkleine
menselijke kwetsbaarheid waaronder de grond zinkt.
Poëzie, zodat God niet alles hoeft te scheppen,
realiteit, zodat de duivel een zuiver geweten heeft.

SCENT OF PAPER

Rain smells of paper
so does Versace's Black Jeans, here hides the reason
I am reading and writing today, writing
and reading and learning how to live,
though nothing is comparable to
the changes March brings
or with Aleš's belief that he is a great lover
and the boys are starting to believe that he really is.

I enter Paper like I would enter Rome,
barefooted across Rubicon, Fellini ordered,
I slip down the pages like I would slip down the rainbow,
I believe there is also pepper hidden
in perfume, but men do not smell of
pepper nor paper,
all of them rather use old dull Old Spice
and consider every lighting of candles as the sign of being obsessed
with the feelings of romance.
There's no use in mentioning how they know nothing about a woman,
there lived only a few who knew something about a woman
Andrej Rubljov, Peter Abelard and John the Baptist.
After all, who really knows anything about anyone?

The other day I lit all the candles I had found,
wore a skirt and tided the scarf
with fringes and small shells around my hips
and danced the belly dance.
The main point here is not romanticism confessed my husband to be
and read aloud what someone has written in the magazine
The womb does not carve for a baby, it desires the phallus.
Who really knows anything about anyone?
Words do not show who we really are completely, and the same goes
for our actions,
maybe the fact that you cannot borrow Seferis
from our library, tells us a lot
or tells us nothing at all.
Instead librarian pushed Richard Burns into my hands
and his eyes clinged to my face *This could redeem you as well,*
than after your salvation pull us with you.
They wish to compose the book of books from world's literature,
wanting to exchange Pentateuch for Grička vještica,

The Book of Joshua for American Psycho,
Judges for The name of the Rose
and we would come to the Apocalypse.
The time for reading The Bible and Koran has passed by
Judaism and Maniheim have grown old,
Christ's teachings have lost their flexibility.
It's not much to ask said Richard Burns,
It's not much to ask, only the common miracle.

I am reading and writing today, writing
and reading and learning how to live,
I am touching the books like they were cutting knives,
and they gracefully return with the same strength,
never mind there are no great events in them,
with no Ofelia dressed in white, just thinly
human fragility, under whose power the ground collapses.
Poetry, so that God does not need to create it all,
Reality, so that Devil has a clear conscience.

VONJ PO PAPIRJU

Dež ima vonj po papirju,
 enako Versacejev Black Jeans, zato
 danes berem in pišem, pišem
 in berem in se učim živeti,
 čeprav to sploh ni primerljivo
 s spremembami, ki jih prinese marec
 ali z Aleševim prepričanjem, da je dober ljubimec,
 kar so mu fantje začeli verjeti.
 V papir vstopam kot v Rim,
 bosa čez Rubikon, je naročil Fellini,
 spuščam se po straneh kot po mavrici,
 verjamem, da je v parfumu
 tudi poper, ampak moški ne dišijo
 po popru niti po papirju,
 vsi do zadnjega uporabljajo star dolgočasni Old Spice
 in imajo vsako prižiganje sveč za obsedenost
 od romantike.
 Odveč je omenjati, da o ženski ne vedo ničesar,
 o ženski so nekaj malega vedeli kvečjemu
 Andrej Rubljov, Peter Abelard in Janez Krstnik.
 In kaj sploh kdo o kom ve?
 Zadnjič sem prižgala vse sveče, ki sem jih našla,
 oblekla krilo in si okrog bokov
 zavezala ruto z resicami in školjkami
 in odplesala trebušni ples.
 Ampak tu ni štos v romantiki je priznal moj moški
 in iz revije na glas prebral
 Maternica ne hrepeni po otroku, ampak po falusu.
 Kdo o kom kaj ve?
 Besede nas ne razgalijo v celoti, tudi dejanja ne,
 morda to, da si v naši knjižnici
 ne moreš sposoditi Seferisa, pove veliko,
 morda ničesar.
 Knjižničar mi v je roke potisnil Richarda Burnsa
 in se me oklenil z očmi Tudi to te bo odrešilo,
 potem nas povleci za sabo.
 Iz svetovne literature bi radi sestavili
 knjigo knjig, Pentatevh bi zamenjali
 za Gričko vještico, Jozuetovo knjigo za Ameriški psiho,
 Sodnike za lme rože
 in tako naprej, vse do Apokalipse.

Minil je čas za branje Biblije in Korana,
postarala sta se judovstvo in manihejstvo,
Kristusovi nauki so zgubili prožnost.
Ne zahtevam veliko je rekel Richard Burns,
Ne zahtevam veliko, le navaden čudež.
Danes berem in pišem, pišem
in berem in se učim živeti,
knjig se dotikam kot ostrega noža,
hvaležno vračajo z isto mero,
čeprav v njih ni velikih dogodkov,
nobene Ofelije v belem, samo drobna
človeška krhkost, pod katero se ugrezajo tla.
Poezija, da Bogu ni treba ustvariti vsega,
resničnost, da ima hudič čisto vest.

DE TIJD DAT JE RONDHANGT

De tijd dat je rondhangt in een café of op het gras,
is zorgvuldig gemeten;
als de stilte die je
in een kopje giet,
wanneer het noodzakelijk is om over
de alledaagsheid te spreken
want niets op de wereld is alledaags
en soms wordt het over de rand uitgegoten.
Er zijn nog steeds dingen die me verrassen:
jouw interesse in barok,
een schaal pruimen in de koelkast
of hoe, heel even, je hand rust op de deurklink,
voordat je de deur voor mij opent.

TIME YOU SIT ABOUT LEISURELY

The time you sit about leisurely
somewhere in a coffeehouse or on the grass
is measured out cautiously;
it is a lot like silence you pour in a cup
when you should speak
about simplicities of everyday
because there is nothing common about this world of ours

and sometimes it pours over the edge.
There are still things that surprise me:
like your interest in baroque,
a bowl of plums in your fridge,
or how you, for just a moment, keep your hand on the door handle
before you open and let me in.

ČAS, KO POSEDAŠ

Čas, ko posedaš v kavarni ali v travi,
je odmerjen preišljeno;
kakor molk, ki ga
natočiš v skodelico,
ko je treba govoriti
o vsakdanjosti,
kajti nič na svetu ni vsakdanjega
in včasih se zlije čez rob.
Še so stvari, ki me presenetijo:
tvoje zanimanje za barok,
skleda sliv v hladilniku
ali kako za trenutek podržiš roko na kljuki,
preden mi odpreš.

HET GESPREK VAN JUDITH MET ZICHZELF, 'S AVONDS, IN HET DONKER

De donder loopt met je mee tot de geur van rauwe,
nog niet gezuiverde wol, verder ga je alleen,
rimpels op de handen geven geen richting aan
en je zingt, je probeert te zingen in een taal,
die voortijdig is
en al afslijpt,
je spreekt met gebaren,
met het trillen van je billen zoals de mannen het je geleerd hebben.
Assyrië is in het noorden.
Je kan terugkeren langs een enkele draad.
Meet je zo de tijd?
Het uitverkoren volk zijn, voelt altijd net als een mes in mijn rug,
het komt op momenten dat ik zonder vonken reageer,
zijn aromatische oliën
in ongecontroleerde hoeveelheid doden.
Op een gegeven moment verdwijnt de draad
en verdampt het licht.
De reis biedt een sappige sinaasappel
in een uitgestoken arm
en in de andere grote zoutpannen van angst.
Alleen nog een beetje, alleen dit leven nog.
Het boek werd geopend,
stemmen begonnen te verslijten, te vergelen,
links en rechts gelijkmatig.
Het was een opdracht die nergens naartoe heeft geleid.
Er waren er zo veel.
Het foefje dat mannen niet kennen:
het rondraaien met de baarmoeder — niet met de heupen.
Er was de taal, voorbarig,
op een bladzijde van het boek is zij gezonken
en gleeed langs de helling van de tekst
in eenzaamheid en angst.
Stuiten is niet meer mogelijk.
Om te verleiden moet je een hoop
codes leren —
richting en duur van de blik,
toon van de stem, geur der onderarm, gewicht van bewegingen.
Een spel dat je op den duur leuk vindt.
Maar het hoofd van Holofernes vasthouden vermoeit me,

en nu we het er toch over hebben:
extase heb ik niet gevoeld.
Hij, voor wie de bluf bedoeld is,
is het niet altijd waardig,
de bluf is altijd onderschat.

JUDITH'S MONOLOGUE IN THE EVENING DARKNESS

Thunder accompanies you to the scent of raw
not yet purified wool, you continue on your own,
lines on your hands do not point out the direction
and you sing, you try to sing in a language,
which has been born too soon,
but yet again it is already eroding,
you communicate with the movements,
with trampling of your buttocks, learned from the men.
Asyria is on the North.
You need only one thread to return.
Is this what people call measuring time?

Being chosen nation always feels like the knife in my back,
it comes when I respond without any sparks,
its aromatic oils
in large quantities kill.
after comes the moment when the thread vanishes
and the light disappears.
The voyage offers you juicy orange
in its stretched arm
and in the other hand wide salt pans of fear.
Just a little bit, just this lifetime.
Book opened,
voices started becoming wornout, fading,
the same as the left and the right side.
There was a behest which did not lead anywhere.
There was that much.

Trick — men are unaware of:
circling with the womb — not with the hips.
There was language, premature,
it sank into a page of Book
and slipped on the slope of the text
into loneliness and fear.

It is too late to back away.
You have to learn a huge number of codes
to be able to seduce —
the direction and the length of looks you give,
tones of voices, smells of armpits, the weight of movements.
The game that goes to your heart.

Holding of Holofern's head tires me,
and because we are talking about it:
there was no fulfilment.

Bluff, but the person is not always worth it,
and is always underestimated.

JUDITIN POGOVOR S SAMO SEBOJ, ZVEČER, V TEMI

Grmenje te spremlja do vonja po surovi
neprečiščeni volni, naprej greš sama,
brazde na dlaneh ne nakazujejo smeri
in poješ, poskušaš peti v jeziku,
ki še ni donošen,
pa že erodira,
spregovoriš z gibi,
s tresenjem ritnic, ki so te ga učili moški.
Asirija je na severu.
Po eni sami nitki se lahko vrneš nazaj.
Je to merjenje časa?
Izvoljenost naroda se mi vedno zabada v hrbet,
pride ob urah, ko se odzivam brez isker,
njegova dišavna olja
v nenadzorovanih količinah ubijajo.
V nekem trenutku se nitka izmakne
in svetloba izpari.
Potovanje ponudi sočno pomarančo
v iztegnjeni roki
in v drugi široke soline strahu.
Samo še malo, samo še to življenje.
Knjiga se je odprla,
glasovi so se začeli obrabljati, rumeneti,
leva in desna stran enako.
Bila je zapoved, ki ni nikamor peljala.
Bilo je je toliko.
Trik, za katerega moški ne vedo:
kroženje z maternico — ne z boki.
Bil je jezik, nedonošen,
na neki strani knjige se je ugreznil
in zdrsnil po pobočju zapisa
v samoto in strah.
Odskočiti ni več mogoče.
Za zapeljevanje se moraš naučiti
cel kup šifer —
smeri in trajanja pogledov,
tonov glasu, vonjev pazduh, teže gibov.
Igra, ki jo s časom vzljubiš.
Držanje Holofernove glave pa me utruja,
in ko smo že pri tem:

nikakršne ekstaze nisem doživljala.
Blef, ki ga ta, ki mu je namenjen,
ni vedno vreden,
je vedno podcenjen.

Iemand huren
die voor mij Rupert zal zijn, wanneer je weg bent,
iemand, Rupert, een huurling,
een rustig, evenwichtig iemand,
die je poes kan noemen en niet boos wordt, of tss! tss!,
die je met gesmeed kleingeld kan betalen, en niet
in de opengesneden nacht vlucht (hij sluit haar pedant dicht)
die voor mij Rupert zal zijn, wanneer jij er niet bent.

To hire somebody
To be Rupert when you're away,
Somebody, Rupert, a mercenary,
Someone calm, balanced,
Someone to call peanut without angering him, or shoo!,
Someone to pay with minted change without him running off
Into the night slashed open (he sews it up, the stickler),
To be Rupert when you're gone.

Najeti nekoga,
da bo zame Rupert, ko te ne bo blizu,
nekoga, Rupert, plačanca,
mirnega, uravnovešenega,
ki mu rečeš mucek, pa ga ne ujeziš, ali kuš!,
ki ga plačaš s kovanim drobižem, pa ne zbeži
v razparano noč (zašije jo, pedantno),
da bo zame Rupert, ko te ne bo.

Rupert vertaalde de Koran (uit het origineel)
maar ondertekende het niet,
De Talmut (idem dito), maar gaf het niet toe,
Ezechiël en al het andere in het Oude Testament (ook)
heeft hij verzwegen.
Vandaag, tijdens de koffie, had hij (hij, dus niet de huurling)
voor een ogenblik het gezicht van een man,
die een rollade heeft gegeten die hem zoet als honing
smaakte.
Hij dronk uit een kopje, zei: Deze mensen
zijn eigenwijs en koppig,
iemand moet naar hen worden toegezonden.
Jij bent er toch, Rupert, zei ik, opgelucht.

Rupert translated the Quran (from the original)
Without signing his name,
The Talmud (just so), never admitting to it,
Ezekiel and the rest of the Old Testament (also),
Keeping it a secret.
For a moment today, as he (him, not the mercenary)
And I were having coffee, he had the face of a man
Who had consumed the scroll and tasted it,
Sweet as honey.
He sipped from the cup, saying: These people
Are stubborn and hardheaded,
Somebody should go to them.
Oh but you're here, Rupert, I said, relieved.

Rupert je prevedel Koran (iz originala),
pa se ni podpisal,
Talmut (enako), pa ni priznal,
Ezekiela in vse drugo v Stari zavezi (prav tako),
pa je zamolčal.
Danes na kavi (on, ne plačanec)
je za trenutek imel obraz moža,
ki je použil zvitek in mu je bil v ustih
sladek kakor med.
Srknil je iz skodelice, rekel: Ti ljudje
so trmastega obraza in predrznega srca,
nekoga bo treba poslati k njim.
Saj si tu, Rupert, sem rekla, olajšana.

Welke woorden heeft hij in het leven
het vaakst gehoord:
graag, natuurlijk, onmiddellijk meneer,
ik heb de eer, leuk om u te zien,
ik ben vereerd, echt lief van je,
(in alle mogelijke getallen, geslachten, naamvallen)
met groot plezier, momentje,
wilt u nog, mag ik ze uitnodigen,
(meestal heer, soms informeel, zelden iets luxueus)
ga nog niet weg, blijf nog even,
alsjeblijft, hier, dit is voor meneer,
wat nobel, welkom,
kom terug, daar zullen we voor zorgen,
(consistent welwillend, licht,
fluwelen, zachte en oprechte stemmen)
na u, ooo, kom maar binnen,
alstublieft, leuk om u te zien, miauw,
wat zou ik doen zonder jou, dank u, dank u,
ik zal u nooit vergeten.

En hoe het met mij gaat, dat weet je.

These were the words he heard
The most of in his life:
With pleasure, certainly, right away, sir,
It's an honour, nice to see you,
I'm honoured, truly kind of you
(In all possible numbers, genders, declensions),
With utmost pleasure, I'll bring it right away,
Would you like some more, may I invite You
(Usually Mr., sometimes informally, seldom too fancy),
Don't leave yet, come on, stay a while,
Here, take this, and this if for the gentleman,
How noble of you, welcome,
Please, come again, we'll take care of it
(Consistently benevolent, bright,
With velvety voices, soft and earnest),
After you, heeey, come in,
Please, nice to see you, meow,
What would I do without you, thank you, thank you,
I won't forget you.

And you know how it is with me.

Katere besede je v življenju
najpogosteje slišal:
z veseljem, vsekakor, takoj gospod,
v čast mi je, lepo vas je videti,
počaščen sem, zares prijazno od vas,
(v vseh mogočih številih, spolih, sklonih)
z največjim veseljem, v hipu prinesem,
bi še malo, jih smem povabiti,
(vikanje, redko tikanje, izjemoma onikanje)
nikar še ne odidite, ostani no še malo,
izvoli, nate, tole je pa za gospoda,
kakšna plemenitost, dobrodošli,
oglasite se še, za to bomo že poskrbeli,
(dosledno benevolentno, svetlo,
žametni glasovi, mehki in iskreni)
za vami, ooo, kar naprej,
prosim, lepo vas je videti, mijau,
kaj bi jaz brez tebe, hvala, hvala,
ne bom vas pozabila.

Kako pa je z mano, veš.

De meetkunde was hem bijzonder dierbaar.
Vanwege de wet
(de wet valt niet te ontkennen,
en een dogma helemaal niet)
dat de tak van de hyperbool en de abscis
elkaar in het oneindige raken¹.
Vanwege de hoop dat op een dag (die dag)
alles wordt genivelleerd,
elke kromme vinger, elk onrecht.
De hoop loop je op als gordelroos.
(nog een keer: graag, inderdaad, onmiddellijk, enz.).
En hoe het met mij gaat, dat weet je.

1. $y = 1/x$

One of his favourite things, though, was geometry.
Because of the law
(Laws cannot be disputed,
Dogma even less so)
Stating the hyperbola's branch and the horizontal axis
Touch in infinite distance.¹
Because of the hope that there comes a time (that time)
When everything is righted,
Every crooked finger, every wrong.
You contract hope as you contract the shingles.
(Let's reiterate: with pleasure, certainly, right away, etc.)
And you know how it is with me.

1. $y = 1/x$

Posebno ljuba pa mu je bila geometrija.
Zaradi zakonitosti
(zakonom ne moremo ugovarjati,
dogmam pa sploh ne),
da se veja hiperbole in abscisa
v neskončnosti stakneta¹.
Zaradi upanja, da se nekoč (takrat)
vse izravna,
vsak kriv prst, vsaka krivica.
Upanja se naležeš kot pasavca.
(Ponovimo: z veseljem, vsekakor, takoj itd.)
Kako pa je z mano, veš.

1. $y = 1/x$

De voorwaarden waaronder hoop niet sterft:
het moet tussen -7 en 12°C zijn (om te beginnen),
het materiaal mag niet zuidelijk of poederig zijn,
het moet tot een mooie sneeuwbal gevormd zijn
handen mogen niet warm zijn (d.w.z.: niet te warm),
je hoeft geen tijd aan details te verspillen
(builtjes, holtjes, -tjes),
het moet snel worden doorgegeven,
bv. geworpen of naar beneden rollen in een dal,
dat net genoeg schuin moet zijn,
open en niet snel mag
eindigen (oftewel: niet te snel).
Zolang het duurt (het dal),
wordt de bal steeds groter en de hoop sterft niet.
Als de bal eenmaal tot aan de voet van de berg rolt,
trek je hem (de voet, dus) eronder uit.
De bal blijft rollen. Groeien.

The conditions under which hope doesn't die:
It must be between -7 and 12°C (to begin with),
The material must not be southern or powdery,
It has to be shaped into a tidy ball,
Palms should not be warm (that is: too warm),
You shouldn't waste time on details
(Protrusions, indentations, tations),
It must be passed on quickly,
E.g. thrown or rolled down into a valley,
Which should be suitably angled,
Open and not ending
Suddenly (that is: too suddenly).
As long as it goes on (the valley),
The ball keeps getting bigger and the hope doesn't die.
Once it rolls to the base,
You pull it (the base) out from under it.
It keeps rolling on. Keeps growing.

Pogoji, pod katerimi upanje ne umre:
biti mora med -7 in 12°C (že v štartu),
material ne sme biti južni ali sipki,
narediti je treba čedno kepo,
dlani ne smejo biti tople (se pravi: pretople),
ne smeš se ukvarjati s podrobnostmi
(izboklinice, udrtinice, inice),
hitro ga je treba dati naprej,
npr. vreči oz. zakotaliti v dolino,
ta naj ima ustrezen naklon,
naj bo plana in naj se ne konča
kmalu (se pravi: prekmalu).
Dokler traja (dolina),
se kepa večja, upanje ne umre.
Ko se prikotali do vznožja,
ga spodmakneš (vznožje).
Kotali se naprej. Raste.

Die dag was zijn ziel geheel bedroefd
tot de dood aan toe (naar de berg gaan, Isaac slachten, enz.)
Hij zwierf door de straten, zwaarmoedig, in de hoop op verandering
van plan. Hij zwierf lang: niets.
Dus ging hij de berg op, slachte Isaac, enz.
Toen hij daalde, dansten de mensen
rond het gouden beest. En hij droeg twee
stenen tafelen. Hij gooide ze naar de afgod, er ontstond herrie.
Op de tafelen stond geschreven: Zijt vruchtbaar, en vermenigvuldigt,
vervult de aarde. Kies vrij uw
geloof en vorm van overheid. Heb elkander
lief, maar keer uw linker wang niet te vaak toe.

Dit verhaal heeft Rupert mij ooit verteld.
Dus, waar ging het mis, wilde ik
vragen (bij de vijfde? bij de eerste? elders?).
Maar dat deed ik niet, uit respect.

On that day, he was so sad
He felt as if he was dying (climb the mount, slaughter Isaac, etc.).
Dejectedly he wandered the streets, hoping for a change
Of plans. Long he wandered: nothing.
So he climbed the mount, slaughtered Isaac, etc.
As he descended, his people danced
Around the golden heifer. And in his hands he carried
Two stone tablets. He threw them at the idol and hell broke loose.
The tablets said: Be fruitful and multiply,
And fill the Earth. Choose your
Faith and form of government freely. Love
Each other, but don't be too eager to turn the other cheek.

This is a story that Rupert once told me.
So where did it all go wrong, I wanted
To ask (the fifth? the first? elsewhere?).
But I didn't, out of respect I didn't.

Tisti dan mu je bila duša žalostna
do smrti (iti na goro, zaklati Izaka itd.).
Taval je po ulicah, potrto, upal na spremembo
plana. Dolgo je taval: nič.
Šel je torej na goro, zaklal Izaka itd.
Ko je sestopil, je ljudstvo plesalo
okoli zlatega živinčeta. On pa je v rokah nosil
kamniti tabli. Vrgel ju je v malika, nastal je kažin.
Na tablah je pisalo: Plodite se in množite,
napolnite vse koticke zemlje. Prosto si
izbirajte vero in državno ureditev. Ljubite
se med seboj, a levega lica ne nastavljajte prepogosto.

To zgodbo mi je nekoč pripovedoval Rupert.
Kje se je torej zalomilo, sem ga hotela
vprašati (peta? prva? kje drugje?).
A ga nisem, zaradi rešpekta.

Ze zeiden Laten we gaan en hem vragen: Ben jij
degene, die zou moeten komen, of moeten we iemand anders ... Sceptici!
Ik heb dat ding genomen
dat ik gebruik om klei te snijden en weet niet
of het een naam heeft
(metalen draad, houders aan de uiteinden)
en sneed ermee de keel van iedereen door.
Want we weten toch,
want we zijn toch zeker!

They said Let us go and ask him: Are you
The one who must come, or should we ... The doubters!
I took the thing
I use to cut clay without knowing
Whether it has a name
(A metal wire, handles at both ends)
And cut all their throats.
But of course we know,
Of course we're certain!

Rekli so Pojdimo in ga vprašajmo: Si ti,
ki mora priti, ali naj drugega ... Dvomljivci!
Vzela sem tisto reč,
s katero režem glino in ne vem,
ali je poimenovana
(kovinska žica, držali na konceh),
vsem prerezala vratove.
Saj vendar vemo,
saj smo ja prepričani!

Een huurling. Ik huurde een privé-detective om hem te checken. Hij meldde terug: uitstekende cijfers op de lagere school, eerste bord bij het schaken, winnaar van radio-oriëntatielopen, een sadistische dierenbeul sinds zijn kinderjaren, master circulaire ademhaling, schrijft zich in voor een klassiek gymnasium, studeert af met eer, privélessen Latijn en Oud-Grieks, een top snowboarder (Video's op YouTube), sodomiet sinds zijn zeventiende. Ik bukde in stilte, tekende in het zand, zweeg.

Ik heb nooit voor zijn diensten (van de privé-detective) betaald. Hij stuurde aanmaningen op. Hij klaagde mij aan. Ik werd voor de rechtbank opgeroepen. Ik heb nooit de ontvangst van zending ondertekend. Officieel kunnen ze me niks maken.

A mercenary. I hired a private eye
To check him out. He reported back: Top of his class in grade school,
First board in chess, winning at radio orienteering,
A sadistic torturer of animals ever since he was a child, proficient circular breather,
Enrols in a classical high school, graduates with honours, private lessons
In Latin and Ancient Greek, a top snowboarder
(Videos on YouTube), a sodomite since seventeen.
I bent down silently, drawing in the sand, saying nothing.

I never paid for his (private eye's) services.
He sent reminders. He sued. I was summoned by the
Court. I never acknowledged receiving the summons.
Officially, they can't touch me.

Plačanec. Najela sem zasebnega detektiva,
naj ga preveri. Poročal je: odličnjak v osnovni šoli,
prva miza pri šahu, zmaguje v amaterski radiogoniometriji,
od malih nog sadistični mučitelj živali, obvlada krožno dihanje,
vpiše klasično gimnazijo, zlati maturant, zasebne lekcije
latinščine in starogrščine, vrhunski snowboarder
(posnetki na YouTube), od sedemnajstega sodomit.
Molče sem se sklonila, s prstom pisala v pesek, nič rekla.

Njegove storitve (detektiv) nisem plačala.
Pošiljal je opomine. Tožil. Sodišče mi je poslalo
poziv. Prejema pošiljke nisem podpisala.
Uradno mi ne morejo nič.

Ik gaf hem de namenlijst.

Hier, kijk.

Zij.

Afgelegen plek.

In het donker.

Sporen uitwissen.

(Ik beoordeelde hem.)

En toen was het avond geweest, en het was morgen geweest.

I gave him a list of names.
There you go.
Them.
Alone.
In the dark.
Destroy all evidence.
(I was testing him.)
And there was evening, and there was morning.

Dala sem mu seznam imen.
Tu, evo.
Njih.
Na samem.
V temi.
Zabrisati sledi.
(Preizkušala sem ga.)
In bil je večer, in bilo je jutro.

Vertel eens, wat was dat met de dieren?
Als jongen stak ik een aansteker onder padden aan.
Ze barstten, soms kreeg ik
een stuk in het gezicht. Ik slikte.
Wat heb je gedaan, vertel eens, vertel me alles.
(Je bent verleid, je kan het niet helpen.)
Maar dat was niet goed;
nu ben ik vrijwilliger in een bejaardenhuis.
Wat doe je met ze, kom op, vertel me alles.
(Je raakt opgewonden, je kan het niet helpen.)
Ik lees ze voor, ik schud hun hoofdkussens op, we gaan wandelen.

(Mietje?)

(Iemand anders huren?)

Tell me, what was that with the animals?
As a kid I used to burn toads with a lighter.
They burst, a piece sometimes
Hit me in the face. I swallowed.
What else did you do, talk, tell me everything.
(You're tempted, you can't help it.)
But that wasn't right;
Now I volunteer in a nursing home.
What do you do to them, talk, tell me everything.
(You get excited, you can't help it.)
I read to them, adjust their pillows, take them outside.

(A wuss?)

(Hire somebody else?)

Povej, kako je z bilo tisto z živalmi.
Kot mulc sem pod krotami prižigal vžigalnik.
Razgnalo jih je, včasih kakšen kos
meni v obraz. Pogoltnil sem.
Kaj še si počel, pripoveduj, vse povej.
(Zamika te, kaj si moreš.)
Ampak tisto ni bilo prav;
zdaj sem prostovoljec v domu ostarelih.
Kaj počneš z njimi, pripoveduj, vse povej.
(Razvnameš se, kaj moreš.)
Berem jim, rahljam vzglavnike, peljem na sprehod.

(Mevža?)

(Najeti drugega?)

This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

- © original poems: Stanka Hrastelj
- © translations into Dutch: Mateja Seliškar Kenda
- © translations into English: Jernej Županič

The poems on p. 6, 9 and 14 have already been published in *Nizki toni* (Goga, 2005).

No part of this book may be reproduced in any form, by print, photoprint, microfilm or any other means, without written permission from Poëziecentrum vzw, Vrijdagmarkt 36, 9000 Ghent, Belgium.

Graphic design: Jeroen Wille & Ruud Ruttens
Print: Drukkerij De Windroos, Beernem

D/2015/3962/10
ISBN 978-90-5655-246-6

www.poeziecentrum.be
www.versopolis.com

VERSOPOLIS
where
poetry
lives

With the support
of Creative Europe
Programme of the
European Union

In 2001 werd Stanka Hrastelj uitgeroepen tot 'Beste Jonge Dichter' op het Urška Festival voor Jonge Sloveense literatuur. In 2005 publiceerde uitgeverij Goga haar dichtbundel *Nizki toni* (Lage Tonen), waarmee ze de 'Sloveense Boekenbeurs Prijs voor Beste Debuut' won. Op de Sloveense Boeken Dagen in 2007 in Maribor nam Hrastelj deel aan een "poëzie-toernooi" en won er de titel Ridder van de Poëzie. In 2009 publiceerde uitgeverij Študentska založba haar tweede bundel, *Gospod, nekaj imamo za vas* (We hebben iets voor U, meneer). Met deze bundel haalde ze de shortlist van de jaarlijkse Jenko Prijs uitgereikt door de Vereniging van Sloveense Schrijvers. Haar debuutroman *Igranje* won de Blauwe Vogel Prijs voor 'Beste Ongepubliceerd Werk'. Hrastelj vertaalt ook poëzie uit het Kroatisch en Servisch, schrijft nawoorden, organiseert literaire manifestaties en is een enthousiaste ontwerper van kleiwerk.

In 2001 Stanka Hrastelj was named Best Young Poet at the Urška festival of young Slovenian literature. In 2005, Goga published her poetry book *Nizki toni* (*Low Tones*), garnering her the Slovenian Book Fair Award for Best Debut. At the 2007 Slovenian Book Days in Maribor, Hrastelj competed in a poetry tournament and won the title of Poet Knight. In 2009, Študentska založba published her second book of poetry, *Gospod, nekaj imamo za vas* (*We've Got Something for You, Mister*), which put her on the shortlist for the annual Jenko Prize awarded by the Slovene Writers' Association. Her debut novel *Igranje* (*Play*) won the Blue Bird Award for Best Unpublished Work of Literature. Hrastelj also translates poetry from Croatian and Serbian, writes afterwords, hosts literary readings and is an enthusiastic designer of unique clayware.

Stanka Hrastelj (1975, Slovenië) is een van de veelbelovende dichters die werden geselecteerd voor Versopolis, een project dat de Europese uitwisseling van veelbelovend dichttalent wil bevorderen.

Versopolis is een samenwerkingsverband van 11 poëziefestivals en literaire organisaties uit verschillende landen van de EU. Versopolis promoot de fysieke uitwisseling van veelbelovend dichttalent op Europese poëziefestivals en bouwt een digitaal platform uit waar het brede publiek kan kennismaken met de geselecteerde dichters en de deelnemende partnerorganisaties.

Tijdens het eerste projectjaar zal Versopolis 55 Europese auteurs en hun poëzie promoten onder het motto 'where poetry lives'.

De Vlaamse partner van Versopolis is Poëziecentrum dat in samenwerking met Felix Poetry Festival vijf dichters uit de Versopolis poule op het jaarlijkse festival voorstelt.

Stanka Hrastelj (1975, Slovenia) is one of the promising poets selected for Versopolis, a project that aims to promote the exchange of poetic talent in Europe.

Versopolis is a collaborative venture of 11 poetry festivals and literary organisations from various EU countries. Versopolis promotes the physical exchange of poetic talent at European poetry festivals and is developing a digital platform where the public at large can get acquainted with the poets selected and the participating partner organisations.

During the first year of the project, Versopolis will promote 55 European authors and their poetry under the motto 'where poetry lives'.

The Flemish partner of Versopolis is Poëziecentrum which, in collaboration with the Felix Poetry Festival, will be presenting five poets from the Versopolis group at the annual festival.